

ת"פ 47537/04/14 - מדינת ישראל נגד יבגני פורמן

בית המשפט המחוזי בנצרת

29 דצמבר 2014

ת"פ 47537-04-14 מדינת ישראל נ'

פורמן(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז צפון

נגד

יבגני פורמן (עציר)

הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד אלינה חרדאק

מטעם הנאשם: הובא וע"י עו"ד דוד קליימן ועו"ד סוהאד אגא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**"), פריצה לרכב, עבירה לפי סעיף 413' לחוק, וגניבה מתוך רכב, עבירה לפי סעיף 413ד(א) לחוק.
2. על-פי הסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות המיוחסות לו. כמו-כן הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש סגור ומוסכם של מאסר בפועל למשך 48 חודשים מיום מעצרו, והתביעה תעתור בנוסף להפעלת עונש מאסר מותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, למשך 8 חודשים, במצטבר, והסנגורים יטענו להפעלתו באופן חופף, כל זאת בנוסף לעונשים נלווים אחרים, שיתבטאו בענישה מותנית בלבד על-פי המוסכם.
3. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.414, סמוך לשעה 3:00, תר הנאשם ברחוב הגפן בנצרת עלית, אחר יעדים לביצוע עבירות רכוש. הנאשם סקר את המכוניות החונות ברחוב מתוך מטרה לפרוץ לאחת מהן. הנאשם ניגש לרכב רנו, מ"ר 8735750, השייך לדוד דרור, ובדק אם הוא נעול. הנאשם גילה כי הרכב אינו נעול, פתח את דלת הרכב, חדר לתוכו וגנב מהרכב תיק מסמכים,

עמוד 1

בקבוק בושם וחבילת מזון. לאחר שהתפרץ לרכב וגנב את הפריטים, החליט הנאשם לפרוץ לדירה. לצורך כך, סקר הנאשם את הבתים ברחוב והחליט לפרוץ לבית ברחוב הגפן השייך לשמעון ושרה ברק. הנאשם נכנס לחצר הבית דרך חור בגדר, וניגש לחלון. הנאשם פתח את חלון הבית, תוך שימוש בכוח, כשהוא עושה שימוש בחולצה כדי להימנע מהשארת טביעות אצבע, ונכנס לתוך הבית. הנאשם ניגש לארון, שנמצא בחדר שאינו בשימוש, נטל זוג גרביים וחבש אותן על ידיו כדי להבטיח שלא יותיר אחריו טביעות אצבע בבית. בזמן ששמעון ושרה ישנו בחדרם, הסתובב הנאשם בחדרי הבית ותר אחר חפצי ערך כדי לגנבם. הנאשם נטל מתוך הבית מספר מטבעות זרים, מתוך האוסף הפרטי של שמעון, טלפון נייד מסוג "אייפון" ושני שעונים, אותם הכניס לכיסיו. כמו כן נטל שני מחשבים ניידים ובקבוק ליקר, אותם החזיק בידי.

4. לאחר שגנב את החפצים כאמור מתוך הבית, ביקש הנאשם להימלט מדלת הכניסה. שמעון, שהקיץ משנתו בשל רעש שנגרם מפעולות הנאשם, ניגש לסלון והבחין בו. על מנת למנוע את הגניבה הליביש שמעון על ראשו של הנאשם חלוק בד שלקח עמו וניסה לאחוז בו באמצעות החלוק. כתוצאה מכך, נפלו מידי של הנאשם שני המחשבים הניידים ובקבוק הליקר, שהתנפץ על הרצפה. הנאשם הצליח לחמוק מאחיזתו של שמעון, הוריד את החלוק מעל ראשו ותקף את שמעון באמצעות שני אגרופים לפניו. שמעון ניסה לאחוז בנאשם, השניים התעמתו ונפלו על הרצפה. בעודם שכובים על הרצפה, הכה הנאשם את שמעון, שמצדו ניסה לאחוז בנאשם ולרתקו לרצפה. שרה, ששמעה את קול ניפוץ בקבוק הליקר, התעוררה, ניגשה לאזור דלת הכניסה והבחינה בשמעון נאבק בנאשם. היא ניסתה לסייע לשמעון במאמציו להשתלט על הנאשם והנאשם בתגובה היכה אותה במכת אגרוף לפניו. שמעון, שחשש לבריאותה של שרה, ביקש ממנה להתקשר למשטרה. שרה ניגשה לחדר השינה, לקחה את הטלפון וחייה למשטרה ובנוסף לקחה מהחדר חגורת בד, כדי שזו תסייע להם להשתלט על הנאשם.

5. בשלב זה, הצליח הנאשם לקום, ניגש למטבח ושמעון בעקבותיו. הנאשם לקח קערת נירוסטה ועמד מול שמעון ושרה, שעמדה מעט מאחורי שמעון. הנאשם איים עליהם באמרו שאם לא יתנו לו לצאת יביא למותם. מיד לאחר שאיים, הטיח הנאשם את קערת הנירוסטה בראשו של שמעון. קערת הנירוסטה נפלה מידי והנאשם נטל קלחת נירוסטה ואף אותה הטיח בשמעון. משנוכח הנאשם לדעת שאין די בכך כדי להתגבר על התנגדותם של שמעון ושרה, לקח הנאשם קומקום זכוכית וניפץ אותו על ראשו של שמעון. כתוצאה מכך, נחתך שמעון במספר מקומות בראשו ודם החל לרדת מראשו. על אף זאת אחז שמעון בנאשם והשניים נפלו לרצפה. בשלב זה יצאה שרה לעזרתה של שמעון, הפשילה את מכנסיו של הנאשם כדי להגביל את תנועותיו, כרכה את חגורת הבד סביב צווארו ואחזה בו בצווארו. כתוצאה מפעולותיהם של שמעון ושרה, הפסיק הנאשם את האלימות כלפיהם ותוך דקות אחדות הגיעו שוטרים לדירה ועצרו את הנאשם. לשמעון נגרמו חבלות של ממש בכל חלקי גופו, הוא נחתך באוזן שמאל ובראשו ונזקק לתפרים. לשרה נגרמה המטומה סמוך לעינה השמאלית.

6. ב"כ המאשימה ביקש לכבד את הסדר הטיעון שהוצג לבית-המשפט. נוסף על כך, ביקש להטיל על הנאשם מאסר מותנה ארוך ומשמעותי שיהיה בו כדי להרתיע את הנאשם מביצוע עבירות דומות בעתיד. באשר להפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי יש להפעילו

במצטבר לעונש המוסכם במסגרת הסדר הטיעון, לאור העובדה כי אין מתקיימות נסיבות מיוחדות בעניינו של הנאשם להימנע מכך. לכך הוסיף ב"כ המאשימה, כי נסיבות המקרה חמורות ומצדיקות הפעלת עונש המאסר המותנה במצטבר, והן מהוות עליית מדרגה בחומרת האלימות והעבריינות עבור הנאשם.

7. ב"כ המאשימה הציג את גיליון הרישום הפלילי, על-פיו לנאשם חמש הרשעות קודמות בעבירות של החזקת נשק שלא כדין, התפרצות, גניבה, היזק לרכוש, החזקת סכין, החזקת נכס חשוד כגנוב, אימים, ועבירות סמים שונות, בגינן ריצה תקופות מאסר שונות, וכן הוטל עליו עונש המאסר המותנה בן 8 החודשים הנ"ל, שהנו בר הפעלה. עוד הוצג לפניי, גזר-הדין אשר הטיל על הנאשם את עונש המאסר המותנה הנ"ל, בצירוף לעונש מאסר בפועל בן 24 חודשים, ואת כתב האישום המפרט את נסיבות אותו עניין.

8. ב"כ הנאשם ביקש גם הוא מבית-המשפט כי יכבד את הסדר הטיעון, שהנו סביר בנסיבות העניין, לטענתו. באשר להפעלת התנאי בחופף או במצטבר, הרי שהעניין מסור לשיקול דעתו של בית-המשפט, ולא נדרשות נסיבות מיוחדות או יוצאות-דופן על-מנת להפעיל עונש מאסר מותנה בחופף. בנסיבות העניין, ראוי להפעיל העונש המותנה בחופף, שכן מדובר במקרה גבולי להתקיימות יסודות עבירת השוד, הנאשם נטל אחריות, הודה במסגרת הסדר טיעון, וחסך את הצורך בהבאת המתלוננים לעדות. הנאשם הגיע לדירה ללא כלים מסוכנים, ולא הייתה לו כוונה מראש לנהוג באלימות כלפי המתלוננים. הנאשם עצמו נפגע פיזית במהלך האירוע, כאשר המתלונן הפעיל כלפיו כוח. כמו-כן, נטען, כי האירוע בוצע על רקע שימוש הנאשם בסמים, אך הנאשם במהלך מעצרו הביע רצון להשתלב בטיפול גמילה מסמכים. עוד נטען, כי תקופת המאסר שהוסכמה במסגרת הסדר הטיעון היא משמעותית, ואין מקום להרחיבה באמצעות הטלת התנאי במצטבר.

9. הנאשם, בדבריו בבית המשפט, הביע צער וביקש סליחה מן המתלוננים.

10. העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות ביותר. ביצוע שוד וגניבה של רכוש, תוך הפעלת אלימות כלפי קורבן השוד, מקום בו הקורבן מצוי בביתו הפרטי - הוא מעשה הפוגע בכבודו ובגופו של אדם, בבעלותו על קניינו, בתחושת הביטחון שלו, ובזכותו לקיים אורח חיים חופשי ונטול אימים בביתו הפרטי. נוסף נוסף של חומרה טמון בהפניית האלימות, תוך שימוש בנשק מאולתר מכל הבא ליד, כלפי אזרחים בגיל הזהב, תוך ניצול חולשתם ופגיעותם, תוך גרימת חבלות של ממש. יש לשער מה רבה הייתה האימה שחשו המתלוננים, עת הותקפו בצורה אלימה בביתם, חוויה קשה וטראומטית העלולה להותיר בהם חותם למשך זמן רב. עוד קודם למעשה השוד האלים, ביצע הנאשם עבירות רכוש בפריצה לכלי רכב חונה, מעשה שגם הוא פוגע בקניין הפרטי ובתחושת הביטחון של הציבור.

11. בנסיבות המפורטות לעיל, ולאחר סקירה של הפסיקה הנוגעת לענישה בעבירת השוד בנסיבות מחמירות המשקפת מגמה של החמרה בעונשיהם של מבצעי עבירות אלימות ושוד כלפי האוכלוסייה

הבוגרת, אני סבור כי העונש המוסכם במסגרת הסדר הטיעון, קרי 48 חודשי מאסר בפועל, מגלם בצורה הולמת הן את עיקרון הגמול והן את עיקרון ההרתעה כלפי הנאשם וכלפי כולי עלמא.

12. בהינתן חומרת המעשים, ובהינתן עברו הפלילי של הנאשם, שעיקרו בעבירות סמים ורכוש, ולאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם, אני סבור כי הפעלת עונש המאסר המותנה ראוי שתעשה באופן שששה חודשים ירוצו במצטבר לעונש המאסר המוטל עליו בעניין דנן, וחודשיים ירוצו בחופף, כך שסך הכל ירצה הנאשם ארבע וחצי שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו.

13. לאור כל האמור לעיל, הריני לגזור על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. אני דן את הנאשם לארבעים ושמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 24.4.14;

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן שמונה החודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום נצרת) 40158-05-11, באופן שלהלן: ארבעה חודשים בחופף וארבעה חודשים במצטבר, ובסה"כ יישא הנאשם בחמישים ושתיים חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ג. אני דן את הנאשם לשמונה עשר חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום ז' טבת תשע"ה, 29/12/2014 במעמד הנוכחים.

תאופיק כתילי, סגן נשיא